

உயர் நீதிமன்றங்கள்:

- 1) 1862 இல் கல்கத்தா, பம்பாய் மற்றும் மெட்ராஸ் ஆகிய இடங்களில் உயர் நீதிமன்றங்கள் அமைக்கப்பட்ட போது உயர் நீதிமன்ற அமைப்பு இந்தியாவில் உருவானது. காலப்போக்கில், பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் உள்ள ஒவ்வொரு மாகாணத்திற்கும் அதன் சொந்த உயர் நீதிமன்றம் வந்தது. 1950 க்குப் பிறகு, ஒரு மாகாணத்தில் இருக்கும் உயர் நீதிமன்றம் தொடர்புடைய மாநிலத்திற்கான உயர் நீதிமன்றமாக மாறியது. மாநில அளவில் உயர் நீதிமன்றங்கள், ஆனால் ஒருங்கிணைந்த இந்திய நீதித்துறையின் ஒரு பகுதியாக இருப்பதால் அவை உச்ச நீதிமன்றத்தின் மேற்பார்வை, வழிகாட்டுதல் மற்றும் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் செயல்படுகின்றன.
- 2) இந்திய அரசியலமைப்பு ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் ஒரு உயர் நீதிமன்றத்தை வழங்குகிறது, ஆனால் 1956 இன் ஏழாவது அரசியலமைப்பு திருத்தச் சட்டம் இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாநிலங்களுக்கு அல்லது இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாநிலங்கள் மற்றும் ஒரு யூனியன் பிரதேசத்திற்கு ஒரு பொதுவான உயர் நீதிமன்றத்தை நிறுவுவதற்கு பாராளுமன்றத்தை அங்கீகரித்தது.
- 3) எடுத்துக்காட்டாக, பஞ்சாப் மற்றும் ஹரியானா மாநிலங்கள் மற்றும் சண்டிகர் யூனியன் பிரதேசம் ஆகியவை சண்டிகரில் ஒரு பொதுவான உயர் நீதிமன்றத்தைக் கொண்டுள்ளன.
- 4) இதேபோல், குவஹாத்தி உயர் நீதிமன்றம் ஏழு வடகிழக்கு மாநிலங்களான அசாம், நாகாலாந்து, மணிப்பூர், மேகாலயா, மிசோரம், திரிபுரா மற்றும் அருணாச்சல பிரதேசம் ஆகியவற்றிற்கு பொதுவானது. டெல்லி, மாநிலமாக இல்லாவிட்டாலும், தனி உயர்நீதிமன்றத்தைக் கொண்டுள்ளது. ஒவ்வொரு உயர் நீதிமன்றத்திலும் ஒரு தலைமை நீதிபதி மற்றும் பல நீதிபதிகள் உள்ளனர். நீதிபதிகளின் எண்ணிக்கை மாநிலத்திற்கு மாநிலம் மாறுபடும். ஒவ்வொரு உயர் நீதிமன்றத்தின் நீதிபதிகளின் எண்ணிக்கையும் ஜனாதிபதியால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. தற்போது 28 மாநிலங்களுக்கு 25 உயர் நீதிமன்றங்கள் (ஆந்திர பிரதேச மாநிலம் அமராவதியில் உள்ள நீதிமன்றம் இடத்தில் 2019 ஜனவரி 1 இல் நிறுவப்பட்ட புதிய ஆந்திரப் பிரதேச உயர்நீதிமன்றம் உட்பட) ஜம்மு (ம) காஷ்மீர், யூனியன் பிரதேசத்திற்கு தனியாக உயர் நீதிமன்றம் உள்ளது.

நீதிபதிகள் நியமனம்:

ஒவ்வொரு உயர் நீதிமன்றமும் ஒரு தலைமை நீதிபதி மற்றும் ஜனாதிபதியால் அவ்வப்போது நியமிக்கப்படும் பிற நீதிபதிகளைக் கொண்டுள்ளது (பிரிவு 216). உயர் நீதிமன்றத்தின் அதிகார வரம்பு மற்றும் அதிகாரங்கள்

UNIT - V - INDIAN POLITY

தற்போது, உயர் நீதிமன்றம் பின்வரும் அதிகார வரம்பையும் அதிகாரங்களையும் கொண்டுள்ளது:

- 1) அசல் அதிகார வரம்பு அவர்களின் நீதித்துறையில், பிரசிடென்சி நகரங்களின் உயர் நீதிமன்றங்கள் (பம்பாய், கல்கத்தா மற்றும் மெட்ராஸ்) அசல் மற்றும் மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்புகளைக் கொண்டுள்ளன, மற்ற உயர் நீதிமன்றங்கள் பெரும்பாலும் மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பைக் கொண்டுள்ளன.
- 2) அட்மிரல்டி, தகுதிகாண், திருமணம் மற்றும் நீதிமன்ற அவமதிப்பு விஷயங்களில் மட்டுமே, அவர்களுக்கு அசல் அதிகார வரம்பு உள்ளது. பிரசிடென்சி உயர் நீதிமன்றங்கள் அசல் அதிகார வரம்பைக் கொண்டுள்ளன, இதில் சம்பந்தப்பட்ட தொகை 2000 க்கும் அதிகமாக உள்ளது மற்றும் பிரசிடென்சி மாஜிஸ்திரேட்டுகளால் அவர்களுக்கு வழங்கப்படும் குற்றவியல் வழக்குகளில்.

மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு:

மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றங்களாக, அனைத்து உயர் நீதிமன்றங்களும் சிவில் மற்றும் கிரிமினல் வழக்குகளில் மேல்முறையீடுகளை மாவட்ட கீழமை நீதிமன்றங்களில் இருந்தும் தாங்களாகவே ஏற்றுக்கொள்கின்றன.

எவ்வாறாயினும், நாட்டின் ஆயுதப் படைகள் தொடர்பான சட்டங்களின் கீழ் நிறுவப்பட்ட நீதிமன்றங்களின் மீது அவர்களுக்கு எந்த அதிகாரமும் இல்லை.

நீதிப்பேராணை அதிகார வரம்பு:

- 1) அரசியலமைப்பின் 226 வது பிரிவின் கீழ், உயர் நீதிமன்றங்களுக்கு அடிப்படை உரிமைகளை அமலாக்குவதற்கு மட்டுமல்ல, பிற நோக்கங்களுக்காகவும் நீதிப்பேராணைகளை வெளியிடும் அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இந்த அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி, உச்ச நீதிமன்றத்தின் பிரிவு 32-ன் கீழ் வெளியிட அதிகாரம் பெற்ற அதே வகையான நீதிப்பேராணைகள், உத்தரவுகள் அல்லது உத்தரவுகளை நீதிமன்றம் பிறப்பிக்கலாம்.
- 2) இந்தச் சட்டப்பிரிவின் கீழ் நீதிப்பேராணைகளை வெளியிடுவதற்கான அதிகார வரம்பு உயர் நீதிமன்றங்களின் விஷயத்தில் பெரியது, அடிப்படை உரிமை மீறப்பட்டால் மட்டுமே உச்ச நீதிமன்றம் அவற்றைப் பிறப்பிக்க முடியும், அத்தகைய வழக்குகளில் மட்டுமல்ல, உயர் நீதிமன்றமும் பிற வழக்குகளிலும்(சட்ட உரிமை மீறப்பட்டாலும்) பிறப்பிக்க முடியும்.
- 3) **ஆட்கொணர்வு நீதிப்பேராணை:** தடுப்புக்காவல் அதிகாரிக்கு ஆட்கொணர்வு உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படுகிறது, தடுப்புக்காவல் சட்டவிரோதமானது என்று கண்டறியப்பட்டால், தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள நபரை நீதிமன்றத்திற்கு ஆஜர்படுத்துமாறு உத்தரவிடப்படுகிறது. அந்த நபரை விடுவிக்க நீதிமன்றம் உத்தரவு பிறப்பிக்கிறது.

UNIT - V - INDIAN POLITY

- 4) கட்டளை நீதிப்பேராணை: ஒரு துணை நீதிமன்றம், அரசாங்க அதிகாரி அல்லது சில செயல்கள் அல்லது கடமைகளை நிறைவேற்றும் ஒரு நிறுவனம் அல்லது பிற நிறுவனத்திற்கு உத்தரவு வழங்கப்படுகிறது.
- 5) தடை நீதிப்பேராணை: கீழ் நீதிமன்றத்தின் அதிகார வரம்பிற்கு வெளியே வருவதால், ஒரு வழக்கை எடுத்துக்கொள்வதைத் தடைசெய்து, உயர் நீதிமன்றத்தால் தடை உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படுகிறது. இதனால், உயர் நீதிமன்றம் வழக்கை அதற்கு மாற்றுகிறது.
- 6) உரிமைவினா நீதிப்பேராணை: ஒரு பொது அலுவலகத்தை உரிமை கோரும் அல்லது அபகரிக்கும் நபருக்கு எதிராக quo Warranto உத்தரவு வழங்கப்படுகிறது. இந்த ரிட் மூலம் அந்த நபர் தனது கோரிக்கையை எந்த அதிகாரத்தால் ஆதரிக்கிறார் என்று நீதிமன்றம் விசாரிக்கிறது.
- 7) தடைமாற்று நீதிப்பேராணை: பொதுவாக கீழ் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை மீறும் நோக்கத்துடன், அனைத்து ஆதாரக் கோப்புகள், சான்றுகள் மற்றும் ஆவணங்களுடன், ஒரு வழக்கின் பதிவை மறுஆய்வுக்கு அனுப்புமாறு கீழ் நீதிமன்றத்திற்குச் சான்றிதழின் உத்தரவு வழங்கப்படுகிறது. குடிமக்களின் அடிப்படை உரிமைகள் நிலைநாட்டப்படும் வழிமுறைகளில் இதுவும் ஒன்று.

மேற்பார்வை அதிகார வரம்பு:

உயர் நீதிமன்றத்திற்கு அதன் பிராந்திய அதிகார வரம்பில் (இராணுவ நீதிமன்றங்கள் அல்லது தீர்ப்பாயங்கள் தவிர) செயல்படும் அனைத்து நீதிமன்றங்கள் மற்றும் தீர்ப்பாயங்கள் மீது கண்காணிப்பு அதிகாரம் உள்ளது.

- 1) அவர்களிடமிருந்து திரும்பப் பெற அழைக்கவும்.
- 2) ஒரு சிக்கலை உருவாக்கவும், பொதுவான விதிகள் மற்றும் அவற்றின் நடைமுறை மற்றும் நடவடிக்கைகளை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கான படிவங்களை பரிந்துரைக்கவும்.
- 3) புத்தகங்கள், பதிவுகள் மற்றும் கணக்குகளை அவர்கள் வைத்திருக்க வேண்டிய படிவங்களை பரிந்துரைக்கவும்.
- 4) ஷெரிப், எழுத்தர்கள், அதிகாரிகள் மற்றும் சட்டப் பயிற்சியாளர்களுக்குச் செலுத்த வேண்டிய கட்டணங்களைத் தீர்க்கவும்.

துணை நீதிமன்றங்கள் மீதான கட்டுப்பாடு:

ஒரு உயர் நீதிமன்றத்திற்கு அவற்றின் மீது நிர்வாகக் கட்டுப்பாடு மற்றும் பிற அதிகாரங்கள் உள்ளன

- 1) மாவட்ட நீதிபதிகள் நியமனம், பதவி உயர்வு மற்றும் பதவி உயர்வு மற்றும் மாநிலத்தின் நீதித்துறை சேவைக்கான நபர்களை (மாவட்ட நீதிபதிகள் தவிர) நியமனம் செய்வதில் இது ஆளுநரால் ஆலோசிக்கப்படுகிறது.
- 2) இது மாநிலத்தின் நீதித்துறை சேவை உறுப்பினர்களின் (மாவட்ட நீதிபதிகள் தவிர) பதவி உயர்வு, பதவி உயர்வு, விடுப்பு வழங்குதல், இடமாற்றம் மற்றும் ஒழுக்கம் போன்ற விஷயங்களைக் கையாள்கிறது.

UNIT - V - INDIAN POLITY

- 3) அரசியலமைப்பின் விளக்கம் தேவைப்படும் சட்டத்தின் கணிசமான கேள்வியை உள்ளடக்கியிருந்தால், அது ஒரு துணை நீதிமன்றத்தில் நிலுவையில் உள்ள வழக்கைத் திரும்பப் பெறலாம். பின்னர் அது வழக்கைத் தானே தீர்த்து வைக்கலாம் அல்லது சட்டத்தின் கேள்வியைத் தீர்மானிக்கலாம் மற்றும் வழக்கை அதன் தீர்ப்புடன் துணை நீதிமன்றத்திற்குத் திருப்பி அனுப்பலாம்.
- 4) உச்ச நீதிமன்றத்தால் அறிவிக்கப்பட்ட சட்டம் இந்தியாவில் உள்ள அனைத்து நீதிமன்றங்களையும் கட்டுப்படுத்தும் அதே அர்த்தத்தில் அதன் சட்டமானது அதன் பிராந்திய அதிகார வரம்பிற்குள் செயல்படும் அனைத்து துணை நீதிமன்றங்களையும் கட்டுப்படுத்துகிறது.

பதிவு நீதிமன்றம்:

உயர் நீதிமன்றத்தால் வெளியிடப்படும் அனைத்து முடிவுகளும் ஆணைகளும் அச்சிடப்பட்டு, நீதிமன்றத்தால் மற்றும் வழக்கறிஞர்களால் எதிர்கால குறிப்புகளுக்கான பதிவாக வைக்கப்படுகின்றன, அத்தகைய தேவை எழுகிறது. எனவே, இது ஒரு நீதிமன்றமாகவும் செயல்படுகிறது.

நீதித்துறை மறுஆய்வு அதிகாரம்:

- 1) நீதித்துறை மறுஆய்வு என்பது, மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளின் சட்டமன்றச் சட்டங்கள் மற்றும் நிர்வாக உத்தரவுகளின் அரசியலமைப்புத் தன்மையை ஆய்வு செய்வதற்கான உயர் நீதிமன்றத்தின் அதிகாரமாகும். நீதித்துறை மறுஆய்வு என்ற சொற்றொடர் அரசியலமைப்பில் எங்கும் பயன்படுத்தப்படவில்லை என்றாலும், சட்டப்பிரிவு 226 மற்றும் 227ன் விதிகள் உயர் நீதிமன்றத்திற்கு நீதித்துறை மறுஆய்வு அதிகாரத்தை வெளிப்படையாக வழங்குகின்றன.
- 2) 1976 இன் 42வது திருத்தச் சட்டம் உயர் நீதிமன்றத்தின் நீதித்துறை மறுஆய்வு அதிகாரத்தைக் குறைத்தது. எந்தவொரு மத்திய சட்டத்தின் அரசியலமைப்பு செல்லுபடியாகும் தன்மையை பரிசீலிப்பதில் இருந்து உயர் நீதிமன்றங்களுக்கு தடை விதித்தது. இருப்பினும், 1977 இன் 43 வது திருத்தச் சட்டம் அசல் நிலையை மீட்டெடுத்தது.